

MERENKULKUHALITUKSEN TIEDOTUSLEHTI

2.1.1981

Helsinki

Nro 2 /81

HINAUSMAKSUT

Merenkululaitoksen alusten hinausmaksusta annetun asetuksen (692/79) 1 §:n 1 momentti ja 2 § on muutettu 19.12.1980 annetulla asetuksella (989/80). Asetus kuuluu 1.1.1981 lukien seuraavasti:

Asetus merenkululaitoksen alusten hinausmaksusta (692/79).

Kauppa- ja teollisuusministerin esittelystä säädetään 29 päivänä joulukuuta 1973 annetun valtion maksuperustelain (980/73) 5 §:n nojalla:

1 §. Merenkululaitoksen jäänmurtaajan suorittamasta hinauksesta peritään seuraavat maksut:

Hinattavan aluksen nettovetoisuus täysin rekisteritonnein	Jokaiselta alkaneelta puolelta tunnilta mk
0- 500	700
501-1 000	875
1 001-2 000	1 050
2 001-4 000	1 400
4 001-	1 750

(19.12.1980/989).

Kahdelta ensimmäiseltä puolelta tunnilta maksu peritään kaksinkertaisena. Milloin hinattava alus ei ole täysin kulkukelpoinen tai hinaus on käynyt tarpeelliseksi sen vuoksi, että alus ei ole noudattanut liikenteen ohjaamiseksi annettuja määräyksiä ja ohjeita ja tästä johtuen kustannukset ovat huomattavasti tavanomaisia suuremmat, merenkulkuhallitus voi määrätä maksun perittäväksi kaksinkertaisena.

2 §. (19.12.1980/989) Merenkululaitoksen muun aluksen suorittamasta hinauksesta peritään jokaiselta alkaneelta puolelta tunnilta 700 mk.

3 §. Muusta merenkululaitoksen aluksen suorittamasta tavanomaiseen jäänmurtajatoimintaan kuulumattomasta avustustyöstä peritään maksu kuten hinauksesta.

4 §. Hinausaika luetaan tavanmukaiseen jäänmurtajatoimintaan liittyvässä hinauksessa hinausköyden antamisesta sen irrottamiseen.

Jos jäänmurtaja joutuu hinattavasta johtuvasta syystä hinaustehtävän takia poikkeamaan varsinaiselta toiminta-alueeltaan, tästä aiheutuvan matkan osalta peritään maksu kuten varsinaisesta hinauksesta.

Muussa kuin tavanmukaisen jäänmurtaja-avustuksen yhteydessä suoritettavassa hinauksessa tai muussa avustustyössä hinaus- tai avustusaikaan luetaan myös tehtävän suorittamiseen tarpeellinen meno- ja paluu-aika.

5 §. Merenkulkuhallitus voi yksittäistapauksessa myöntää vapautuksen tai helpotusta tämän asetuksen mukaisista maksuista, milloin kyseessä on saaristossa pysyvästi asuvan henkilön tai hänen aluksensa avustaminen, eikä avustamisesta ole aiheutunut valtiolle merkittäviä kustannuksia.

6 §. Milloin pohjoismaiden välinen sopimus jäänmurtajien yhteistoiminnasta sisältää hinaus- ja avustusmaksusta tästä asetuksesta poikkeavan määräyksen, sovellettaisiin sitä.

7 §. Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä syyskuuta 1979.

Tämä tiedotuslehti korvaa merenkulkuhallituksen tiedotuslehden nro 9/1.9.1979.

Suunnittelija

Hannu Makkonen

KD 3054/80/206
ISSN 0430-5345

SJÖFARTSSTYRELSENS INFORMATIONSBLAD

2.1.1981

Helsingfors

Nr 2 /81

BOGSERINGSavgifterna

1 § 1 mom. och 2 § förordningen (692/79) angående avgiften för bogsering som utföres med sjöfartsväsendets fartyg har förändrats med en förordning av 19.12.1980 (989/80).

Förordningen lyder fr.o.m. 1.1.1981 som följer:

Förordning om bogseringsavgift för sjöfartsväsendets fartyg (692/79).

På föredragning av handels- och industriministern stadgas med stöd av 5 § förordningen den 29 december 1973 om grunderna för avgifter till staten (980/73):

1 §. För bogsering, som utföres av sjöfartsväsendets isbrytare, uppbäres följande avgifter:

Det bogserade fartygets nettodräktighet i fulla registerton	För varje påbörjad halvtimme mk
0- 500	700
501-1 000	875
1 001-2 000	1 050
2 001-4 000	1 400
4 001-	1 750

(19.12.1980/989).

För de två första halvtimmarna uppbäres dubbel avgift.

När fartyg, som skall bogseras, icke är fullt sjövärdigt eller bogsering är nödvändig på grund av att fartyget icke iakttagit för trafikens dirigerings givna bestämmelser och anvisningar och utgifterna därför kraftigt överstiger det normala, kan sjöfartsstyrelsen bestämma, att en dubbel bogseringsavgift uppbäres.

2 §. (19.12.1980/989) För bogsering som sjöfartsväsendets övriga fartyg utför uppbäres 700 mark för varje påbörjad halvtimme.

3 §. För övrig assistans som utföres av sjöfartsväsendets fartyg och som icke ingår i den ordinära isbrytarverksamheten uppbäres avgift såsom för bogsering.

4 §. Bogseringstiden räknas vid bogsering, som ansluter sig till ordinär isbrytarverksamhet, från det bogseringstrossen överräckes till dess densamma lösgöres.

Om isbrytare i samband med assistansuppdrag måste avvika från sitt egentliga verksamhetsområde, och det fartyg som skall bogseras är orsak härtil, uppbäres för den härav föranledda resans del avgift såsom för egentlig bogsering.

Vid bogsering eller annan assistans, som icke sker i samband med ordinär isbrytarassistans, medräknas i bogserings- eller assistanstiden även den tur- och returresa, som är nödvändig för utförande av uppdraget.

5 §. Sjöfartsstyrelsen kan i enskilt fall bevilja befrielse eller lättnad i fråga om i denna förordning föreskrivna avgifter, om assistansen gäller person som är permanent bosatt i skärgården eller sådan persons fartyg, och assistansen icke åsamkat staten betydande kostnader.

6 §. Ingår i internordiskt avtal om isbrytarsamarbete en från denna förordning avvikande föreskrift om bogserings- och assistansavgift, må densamma tillämpas.

7 §. Denna förordning träder i kraft den 1 september 1979.

Detta informationsblad ersätter sjöfartsstyrelsens informationsblad nr 9/1.9. 1979.

Planerare

Hannu Makkonen